

Suomalaisen kielikylypyopetuksen menetelmät varhaiskasvatuksessa

Kasvatustieteen kandidaatintutkielma

Laatijat:
Mariella Mattila
Jaantje Müller

28.03.2024
Rauma

Kandidaatintutkielma

Oppiaine: Kasvatustiede, varhaiskasvatuksen opettajan tutkinto-ohjelma

Tekijät: Mariella Mattila ja Jaantje Müller

Otsikko: Suomalaisen kielikylpyopetuksen menetelmät varhaiskasvatuksessa

Ohjaaja: Yliopiston lehtori Anne Sorariutta

Sivumäärä: 35 sivua

Päivämäärä: 28.03.2024

Kielikylpyopetus on yksi monikielisen opetuksen keinoista. Tässä tutkimuksessa haluttiin selvittää, millaisia tiedostettuja ja konkreettisia menetelmiä Suomessa kielikylpyä toteuttavat varhaiskasvatuksen opettajat päivittäisessä opetuksessaan käyttävät. Suomessa varhaiskasvatuksen kielikylpyä on tutkittu verrattain vähän, eikä kielikylpyä toteuttaville varhaiskasvatuksen opettajille ole määritelty erillisiä pätevyysvaatimuksia, jonka vuoksi suomalaisen varhaiskasvatuksen kielikylvyn menetelmät eivät vakiintuneita käytänteitä ja voivat vaihdella eri varhaiskasvatustyksikköiden välillä. Tämän tutkimuksen avulla saatiin pieneltä otannalta ajankohtaista tietoa ja viitteitä varhaiskasvatuksessa käytettävistä kielikylvyn menetelmistä. Tutkimus käytti teoriapohjana valmiita tutkimuskirjallisuuden pohjautuvia kielikylvyn tiedostettuja menetelmiä (Snow, 1987, 1990; Harju-Luukkainen, 2007). Tutkimuksen aineisto kerättiin Webropol-kyselylomakkeella, joka lähetettiin 33 Suomen kielikylpyä toteuttavaan varhaiskasvatustyksikköön. Vastauksia saatiin viideltä varhaiskasvatuksen opettajalta. Aineistoa analysoitiin *Mixed methods* menetelmän mukaisesti sekä määrällisesti, että aineistolähtöisellä sisällönanalyysillä laadullisesti. Tutkimuksessa huomattiin suurimman osan vastaajista käyttävän kielikylpyopetuksessaan tutkimuksessa esitettyjä kielikylvyn tiedostettuja menetelmiä. Tutkimustulosten perusteella kielikylvyn konkreettiset menetelmät jaettiin kolmen teeman alle: Pedagogiset apuvälineet, Leikillinen toiminta ja Toiminnanohjaus. Tutkimuksen tuloksista voidaan huomata konkreettisten menetelmien olevan vahvasti sidoksissa toisiinsa ja niiden erottaminen toisistaan saattaisikin olla lähes mahdotonta ja epä-tarkoituksenmukaista.

Avainsanat: Varhaiskasvatus, Kielikylpy, Kielikylpypedagogiikka

Sisältö

1	Johdanto	4
2	Varhaiskasvatus	6
2.1	Varhaiskasvatus Suomessa	6
2.2	Varhaiskasvatus kansainvälisesti	7
3	Kielikylpyopetus	8
3.1	Kielikylpyopetus varhaiskasvatuksessa	8
3.2	Kielikylpyopetuksen historiaa	9
3.3	Kielikylpyopetus Suomessa	9
3.4	Kielikylpyopetuksen menetelmät	10
4	Menetelmä	12
4.1	Tutkimuksen osallistujat	12
4.2	Aineiston keruu	12
4.3	Aineiston analyysi	13
4.4	Tutkimusetiikka	14
5	Tulokset	16
5.1	Kielikylpymenetelmien käyttö ja suosio	16
5.2	Kielikylvyn konkreettiset menetelmät	20
6	Pohdinta	23
6.1	Pohdintaa tuloksista	23
6.2	Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys	25
6.3	Tutkimustulosten hyödyntäminen ja ajatuksia jatkotutkimukselle	27
	Lähteet	28
	Liitteet	31
	Liite 1. Tutkimuskyselylomake	31

1 Johdanto

Monikielisuuden määrä suomalaisessa varhaiskasvatuksessa kasvaa jatkuvasti kulttuurisesti moninaisen maailmamme seurauksena ja tätä kautta myös keskustelut monikielisestä opetuksesta sekä sen toteutuksesta ovat nyt ajankohtaisia (Opetushallitus, 2023). Yksi monikielisen opetuksen keinoista on kielikylpyopetus. Kielikylvyllä ei ole olemassa selkeää määritelmää, sillä kielikylpyopetukselle on olemassa useita erilaisia toteutusmalleja (Harju-Luukkainen, 2013). Kielikylvyn perimmäisenä tarkoituksena on kuitenkin opettaa lapsille vieras kieli, tavoitteena käytännön kaksikielisuuden saavuttaminen kielikylpyopetuksen aikana.

Kielikylpyopettajia on koulutettu Suomessa ensimmäisen kerran jo vuonna 1998, mutta varhaiskasvatuksen opettajille laajempia kielikylpyopintoja on tarjottu ensimmäisen kerran vasta vuonna 2016 (Sjöberg ym., 2018). Tätä aiemmin lastentarhanopettajille on ollut myös joitakin mahdollisuuksia kielikylvyn täydennyskoulutuksiin, muun muassa Levon instituutissa Vaasassa sekä Hangon kesäyliopistossa (Harju-Luukkainen, 2007). Harju-Luukkainen (2007, 2013) on tehnyt merkittävää tutkimusta varhaiskasvatuksen kielikylvystä Suomessa ja erityisesti sen didaktiikasta, vaikka aihealuetta on tutkittu Suomessa verrattain vähän. Suomessa toteutetun tutkimuksen mukaan kielikylpyä toteuttavilla ammattilaisilla olisi tärkeää olla riittävä ymmärrystä ja osaamista kielikylvyn keskeisistä ajatuksista ja menetelmistä. Tästä huolimatta tutkimuksessa kävi ilmi varhaiskasvatuksen ammattilaisten tieto- ja koulutuspuhjan kielikylvystä olevan hyvin rajallinen. Suomessa varhaiskasvatuksen kielikylpyä toteuttaville opettajille ei ole säädettyä pätevyysvaatimusta eikä edellytystä kielikylpypedagogisista opinnoista. Tämän vuoksi kielikylvyssä käytetyt menetelmät ja niiden avulla saavutetut oppimistulokset voivat merkittävästi vaihdella Suomen kielikylpyä toteuttavissa varhaiskasvatusyksiköissä (Harju-Luukkainen, 2013). Tässä tutkielmassa tavoitteena on selvittää kyselytutkimuksen avulla, minkälaisia menetelmiä Suomessa kielikylpyopetusta toteuttavat varhaiskasvatuksen opettajat opetuksessaan käyttävät.

Harju-Luukkainen (2007) jakaa tutkimuksessaan kielen tukemisen kymmenen tekniikkaa (Snow, 1987, 1990) tiedostamattomiin ja tiedostettuihin tekniikoihin. Tiedostamattomiin tekniikoihin tutkimuksessa on kuvattu opettajien elekielen käyttö. Elekielen käytöllä tarkoitetaan ilmeiden, eleiden ja kehonkielen käyttöä puhutun kielen tukena. Tiedostettuihin tekniikoihin luetellaan tutkimuksessa runsas rutiinien hyödyntäminen, kertaaminen, epäsuora

virheiden korjaaminen, kielen monipuolinen käyttö, vaihtelevien opetusmenetelmien käyttö, ymmärtämisen tarkastaminen, selkeän ja ymmärrettävän kielen käyttö, havaintomateriaalin käyttö sekä kielen ymmärtämisen tukeminen taustatiedoin. Tässä tutkielmassa keskitytään selvittämään, mitä tiedostettuja kielitaidon tukemisen tekniikoita sekä konkreettisia menetelmiä varhaiskasvatuksen opettajat käyttävät kielikylpyopetuksessa, jotta voidaan saada ajankohtaista tietoa Suomen varhaiskasvatuksen kielikylpyopettajien käyttämistä menetelmistä ja niiden vaihtelusta.

Tutkielman teoriapohjana toimii yleiskäsite Suomen varhaiskasvatuksesta, jota käsitellään Varhaiskasvatuksen perusteet 2022 perusteasiakirjan (Opetushallitus, 2023) avulla. Tämän lisäksi tutkimus tuo esille varhaiskasvatuksen yleisiä piirteitä kansainvälisesti sekä kielikylpyopetuksen historiaa ja piirteitä sekä Suomessa että kansainvälisesti.

2 Varhaiskasvatus

Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan ammattilaisten toteuttamaa ryhmämuotoista kasvatusta, johon osallistuvat lapset (Karila, 2016). Varhaiskasvatustoimintaa säätelee usein kansallinen lainsäädäntö ja opetussuunnitelmat. Varhaiskasvatuksellista toimintaa voidaan kutsua maailmanlaajuisesti myös kouluksi, päivähoidoksi tai muilla vastaavilla nimityksillä. Varhaiskasvatuksen eri nimet pohjautuvat eri maiden koulutusjärjestelmien ja kasvatusjärjestelmien historiaan sekä yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin ajattelutapoihin. Myös se, minkä ikäisenä lapset aloittavat varhaiskasvatuksessa, pohjautuu eri maissa maiden vallitseviin ajattelutapoihin. Nykyisin varhaiskasvatus nähdään yhtenä osana koulutus- ja kasvatusjärjestelmää. Sen asema maailmanlaajuisesti on vahva ja merkittävä. Pohjoismaiseen hyvinvointivaltion päivähoitoon sisällytetään usein Educare-malli, jossa on yhdistettynä opetus ja hoito (OKM, 2015).

2.1 Varhaiskasvatus Suomessa

Suomessa varhaiskasvatuksella tarkoitetaan suomalaisen koulutusjärjestelmän osaa, joka alkaa aikaisintaan lapsen ollessa 9 kuukauden ikäinen ja päättyy esiopetuksen jälkeen lapsen ollessa 6–7-vuotias (Opetushallitus, 2023). Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea ja rikastaa lasten kodeissa tapahtuvaa kasvatusta sekä huolehtia osaltaan lasten hyvinvoinnista. Päävastuu kasvatuksesta on kuitenkin lasten huoltajilla.

Suomessa varhaiskasvatusta ja sen sisältöä ohjaa Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2022 (Opetushallitus, 2023). Varhaiskasvatussuunnitelmalla tarkoitetaan Opetushallituksen määräystä, joka on valtakunnallinen ja ohjaa varhaiskasvatuksen toteuttamista.

Varhaiskasvatussuunnitelmaan liittyy vahvasti varhaiskasvatustaki, jossa on määrätty lapsen oikeudet varhaiskasvatukseen sekä varhaiskasvatuksen tavoitteita.

Varhaiskasvatussuunnitelma jaetaan kolmeen kokonaisuuteen: varhaiskasvatussuunnitelmaan, paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatiminen on varhaiskasvatuksen järjestäjien vastuulla ja sen tulee pohjautua valtakunnalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Siinä tulee ilmetä pedagogiset painotukset sekä erityispiirteet, jotka ohjaavat paikallisesti järjestettävää varhaiskasvatusta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatii varhaiskasvatuksen opettaja yhdessä huoltajan ja lapsen kanssa. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa tulee nousta esille lapsen edut ja tarpeet sekä yksilökohtaiset tavoitteet. Suunnitelmaa täydennetään

säännöllisesti, jotta lapsen oikeus saada tavoitteellista sekä suunniteltua opetusta, kasvatusta ja hoitoa toteutuu.

2.2 Varhaiskasvatus kansainvälisesti

Tietoisuuden varhaiskasvatuksen merkityksestä lapsen kasvulle, kehitykselle sekä oppimiselle on huomattu olevan kansainvälisesti lisääntymässä (OECD, 2017, 2019).

Varhaiskasvatuksessa on kansainvälisesti eri maiden välillä kuitenkin merkittäviä eroja sekä varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten määrissä, tarjottavien varhaiskasvatuspalveluiden laadussa, palveluiden sisällöissä sekä varhaiskasvatuksessa keskimääräisesti vietetyssä ajassa. Vuonna 2017 tehtyjen tilastojen mukaan maissa kuten Meksiko ja Turkki on alle kolmevuotiaiden lasten osallisuus vähäistä: vain alle 5 % osallistui maan varhaiskasvatukseen. Maissa kuten Tanska, Israel, Luxemburg, Korea, Norja, Uusi-Seelanti ja Alankomaat oli alle kolmevuotiaiden osallisuus taas huomattavasti korkeampaa: noin 50 % tai enemmän osallistui maan varhaiskasvatukseen. Vaikka eroavaisuudet lasten osallisuudesta varhaiskasvatukseen ovat eri maiden välillä suuria, on monissa maissa huomattavaa yhtenäistä nousua varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten määrissä.

Suuria eroavaisuuksia eri maiden välillä kansainvälisesti on myös lasten ja aikuisten suhdeluvuissa. Luvut vaihtelevat maakohtaisesti alle viidestä lapsesta yhtä aikuista kohti, jopa yli kolmeen kymmeneen lapseen aikuista kohti. Keskimääräisesti OECD-maissa (*Organisation for Economic Co-operation and Development*, taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö) on noin 14 lasta yhtä opettajaa kohden (OECD, 2023). Myös varhaiskasvatuksen opettajien pätevyysvaatimukset ovat kansainvälisesti vaihtelevia (OECD, 2017, 2019). OECD-maissa tehdyissä tilastollisissa tutkimuksissa huomattiin kuitenkin varhaiskasvatuksen opettajien pätevyysvaatimuksen olevan kolmasosassa OECD-maista kandidaatin tutkinto tai siihen rinnastettavissa oleva *bachelor's degree*.

3 Kielikylpyopetus

Kielikylpy voidaan yksinkertaisimmillaan määritellä toiminnaksi, jossa kaksikielisen alueen enemmistökieltä äidinkielenään puhuville lapsille opetus toteutetaan alueen vähemmistökielellä (Laurén, 1999). Kielikylpyopetus voidaan käsittää vieraan kielen opetuksiksi ja toisaalta myös kohdekielellä tapahtuvaksi yleisopetuksen opetussuunnitelman mukaiseksi opetuksiksi (Saari, 2006). Kielikylpykieltä pidetään lapsille alusta asti toiminnan kielenä, eli kieltä käytetään aktiivisesti esimerkiksi leikeissä ja muissa toiminnoissa (Laurén, 2000). Kielikylpy on tehokkainta, kun kielikylpykieli on lasten ympäristössä elävä kieli. Elävällä kielellä tarkoitetaan kieltä, jolle lapset altistuvat ja osallistuvat luonnollisesti, se on monipuolisesti esillä sekä käytettävissä päivittäisesti. Kielikylpyopetuksessa huolehditaan kuitenkin aina lapsen ensikielen kehityksestä, jolloin osa toiminnoista toteutetaan ensikielellä.

Kielikylpyopetuksen kielellisen vuorovaikutuksen peruseriaate on se, että opettaja käyttää lasten kanssa vain yhtä kieltä kaikissa tilanteissa ja paikoissa (Buss & Mård, 1999). Opettajan tulee osata sujuvasti kielikylpyopetuksessa käytettävää vähemmistökieltä sekä ymmärtää riittävästi lasten käyttämää enemmistökieltä, jotta lapsilla on myös mahdollisuus kielelliseen vuorovaikutukseen opettajan kanssa omalla ensikielellään, eli kotona käyttämällään kielellä.

3.1 Kielikylpyopetus varhaiskasvatuksessa

Kun tutkitaan varhaiskasvatuksessa tapahtuvaa kielikylpyopetusta, puhutaan aina varhaisesta ja useimmiten täydellisestä kielikylvystä (Genesee, 1987; Saari, 2006). Kanadasta lähtöisin olevalla, varhaisella täydellisellä kielikylvyllä tarkoitetaan kielikylvyn mallia, joka alkaa nimensä mukaisesti varhaisesti, lasten ollessa varhaiskasvatusikäisiä. Tälle kielikylpyopetuksen mallille tyypillistä on kaiken ohjauksen ja opetuksen tapahtuminen vieraalla- eli vähemmistökielellä. Kielikylvyn malleja on varhaisen täydellisen kielikylvyn rinnalla useita, yleisimmät muodostuen kielikylpyopetuksen alkamisajankohdasta varhaiseen, viivästettyyn tai myöhäiseen sekä kielikylpykielen käytön määrästä opetuksessa täydelliseen tai osittaiseen kielikylpyyn (Bergroth, 2015). Varhaisen kielikylvyn katsotaan alkavan lapsen ollessa 3–6 vuoden iässä, viivästetyn kielikylvyn 10–11 vuoden iässä ja myöhäisen kielikylvyn 12–15 vuoden iässä. Täydellisessä kielikylvyssä ohjaus ja opetus tapahtuu kokonaan tai lähes kokonaan vähemmistökielellä. Osittaisessa kielikylvyssä puolet opetuksesta on enemmistökielellä ja puolet vähemmistökielellä.

3.2 Kielikylpyopetuksen historiaa

Kielikylvyn katsotaan alkaneen Kanadasta, englanninkielisten vanhempien toimesta valtion muuttuessa kaksikieliseksi 1960-luvulla (Laurén, 2000). Englannin ja ranskan kielen osaamisen muututtua edellytykseksi Kanadassa englanninkieliset vanhemmat halusivat lapsilleen toimivampaa kieltenopetusta vähemmistökielellä. Englanninkielisten vanhempien vaatiessa yhä parempaa ranskan opetusta kehitettiin *Modern Language Center*, josta englanninkieliset koulut saivat opetusmateriaaleja ranskan kielellä sekä enemmän opetustunteja. Kanadan ensimmäinen kielikylpyryhmä aloitti vuonna 1963 vanhempien vaatimusten ja ehdotusten tuloksena. Kielikylpyopetuksen kokeilulle myönnettiin lupa vuosi kerrallaan, kunnes se levisi vähitellen koko Kanadaan.

Suomeen kielikylvyn toi Vaasan yliopistossa työskennellyt Ruotsin kielen professori Christer Laurén (Laurén, 1999). Suomessa kielikylpy aloitettiin vuonna 1987 opetuskokeiluna kaksikielisessä Vaasassa sellaisille lapsille, joiden äidinkieli oli alueen enemmistökieli eli suomi (Björklund & Mård-Miettinen, 2011). 1990-luvun alkupuolella kielikylpyä alettiin tarjoamaan myös muilla Suomen kaksikielisillä alueilla. Vuonna 2010 suomen kielikylpyopetuksessa arvioitiin olevan noin 4500 lasta (Buss & Mård, 1999; Björklund & Mård-Miettinen, 2011).

3.3 Kielikylpyopetus Suomessa

Suomessa kielikylpy toteutuu lähtökohtaisesti varhaisena täydellisenä kielikylpynä, jota on muokattu alkuperäisestä Kanadan mallista suomalaiselle koulutusjärjestelmälle sopivaksi (Björklund & Mård-Miettinen, 2011; Bergroth, 2015). Suomeen varhaisen täydellisen kielikylvyn malli valittiin siksi, että Kanadassa tehtyjen kielikylpytutkimusten perusteella voitiin huomata mallin olevan tehokkain toiminnallisen monikielisyuden tavoitteen saavuttamisessa (Buss & Mård, 1999; Björklund, 1997). Kanadalaisen kielikylpyohjelman toteutumista Vaasassa seurattiin alkuvuosina tieteellisesti soveltuvuuden seuraamiseksi, ja alkuperäisten muutosten jälkeen ohjelmaa on uudistettu myös myöhemmin.

Kielikylpy on koko päivän kestäväää toimintaa ja luonnollinen kommunikaatio mahdollistetaan käytännön tilanteiden kautta (Saari, 2006). Kielikylvyssä kieliopilla ei ole yhtä suurta painotusta kuin normaalissa kieltenopetuksessa, sen sijaan puheen sisältöä pidetään tärkeämpänä. Kielikylpyopetuksessa tarkoituksena on, että lapsi oppii ymmärtämään puhuttua kielikylpykieltä ja käyttämään sitä itse. Kieliopin opetus alkaa siinä vaiheessa, kun

lapsi hallitsee kielikylpykielen ja on valmis oppimaan kielen rakenteista ja muodoista. Opettajan roolina on toimia kielellisenä mallina lapsille sekä hallita kielikylpykieli erinomaisesti ja kehittää sekä ylläpitää kielitaitoa (Kangasvieri ym., 2011).

Varhaiskasvatuksessa kielikylpyopettajalla tulee olla pätevyys, eli hänellä on oltava varhaiskasvatuksen opettajan koulutus. Myös hyvä kielitaito kielikylpykielellä on yksi edellytys. Suomessa kielikylpyä järjestetään ruotsiksi, suomeksi, saameksi ja englanniksi.

3.4 Kielikylpyopetuksen menetelmät

Kielikylvyn menetelmien määrittely on tarpeellista sekä kielikylpyopettajien koulutuksen kannalta, että itse kielikylpyopetuksen kehittämisen ja arvioinnin kannalta (Snow, 1987).

Taulukossa 1. on esitelty, kuinka kielikylvyn menetelmät voidaan jakaa kymmeneen kielikylpyopettajien käyttämään keskeiseen menetelmään. Suomalaisutkimus on jakanut esitetyt menetelmät kahteen alaluokkaan: tiedostamattomat menetelmät ja tiedostetut menetelmät (Harju-Luukkainen, 2007). Taulukossa 1. esitetyt menetelmät jaotellaan seuraavanlaisesti: menetelmä 1 jaotellaan tiedostamattomiin menetelmiin ja menetelmät 2–10 tiedostettuihin menetelmiin.

Taulukko 1. Kielikylpypedagogiikan kymmenen keskeistä menetelmää (Snow, 1987, 1990; Harju-Luukkainen, 2007)

1. Elekielen käyttö	Eleiden, tukiviittomien sekä kasvojen ilmeiden käyttö yhdessä puhutun kielen kanssa.
2. Rutiinien ja ennakoitavuuden hyödyntäminen	Toimintojen ohjeistaminen ja strukturoiminen siten, että lasten on mahdollista arvata puheen sisältö, vaikka eivät sitä täysin ymmärtäisikään.
3. Lasten osaamisen taustatiedon käyttö kielen ymmärtämisen tukemiseen	Taustatiedolla opettaja voi arvioida, mitä lapset jo osaavat ja mitä eivät vielä osaa. Tätä tietoa opettaja voi hyödyntää yhdistämällä jo opittuja sanoja ja asioita uusiin opittaviin sanoihin ja asioihin.
4. Havaintomateriaalin käyttäminen	Kuvien ja esineiden käyttäminen sanallisen ohjeistuksen tukena.
5. Kertaaminen	Kertaamisella opettaja tarkastelee uudelleen jo käsiteltyjä asioita ja sitä, miten hyvin lapset ovat ymmärtäneet käsitellyt asiat, ennen kuin voidaan siirtyä uuteen aiheeseen.
6. Monipuolisen kielen käyttäminen	Synonyymien käyttö, puheen kertaaminen, asioiden esittäminen eri tavoin, yhteenvedojen tekeminen.
7. Epäsuora virheiden korjaaminen	Opettaja korjaa lasten kielellisiä virheitä toistamalla lasten virheellisen puheen oikeassa muodossa.
8. Vaihtelevien opetusmenetelmien käyttö	Erilaisten toimintojen, teemojen ja ympäristöjen hyödyntäminen.
9. Selkeän ja ymmärrettävän kielen käyttö	Opettaja toimii lapsille kielellisenä mallina käyttäen kieltä selkeästi ääntäen ja halliten kieltä, siten että se on lapsille helposti ymmärrettävää.
10. Lasten osaamisen ja ymmärryksen arviointi	Opettaja tarkastaa säännöllisesti ja eri keinoin, kuinka hyvin lapset ymmärtävät kielikylpykieltä. Arviointia voidaan tehdä keskustellen, toiminnan avulla tai erilaisten arviointimenetelmien avulla.

4 Menetelmä

Tämän tutkimuksen tavoitteena on selvittää, mitä tiedostettuja menetelmiä varhaiskasvatuksen opettajat käyttävät kielikylpyopetuksessaan Suomessa.

Tutkimuskysymys on: Millaisia menetelmiä Suomessa kielikylpyopetusta toteuttavat opettajat käyttävät varhaiskasvatuksessa?

Tutkimus pohjautuu tutkimuskirjallisuudessa (Snow, 1987, 1990; Harju-Luukkainen, 2007) määriteltyihin kielikylpy-menetelmiin. Tutkimus toteutetaan kvantitatiivisen ja kvalitatiivisen tutkimuksen yhdistelmänä, josta käytetään nimitystä *Mixed methods*. *Mixed methods* eli monimenetelmällisyys yhdistää kvalitatiivisen ja kvantitatiivisen aineiston, jossa tutkimuksen laadullinen ja määrällinen aineisto täydentävät toisiaan (Weller & Barnes, 2014). *Mixed methods* -lähestymistapaa käytetään, kun halutaan saada laajemmin tietoa tutkittavasta asiasta, kuin mitä saataisiin käyttämällä vain määrällistä tai laadullista tutkimusta (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Tutkielma tarkastelee kielikylvyn tiedostettujen menetelmien käyttöä määrällisesti eli kvantitatiivisesti ja pyrkii selvittämään eri kielikylpy-menetelmien käytön suosiota varhaiskasvatuksen opettajien kesken. Laadullisen eli kvalitatiivisen analyysin avulla selvitetään opettajien käyttämiä konkreettisia menetelmiä päivittäisessä kielikylpyopetuksessaan.

4.1 Tutkimuksen osallistajat

Tutkimuksen osallistujiksi valikoituivat Suomessa kielikylpyä toteuttavat varhaiskasvatuksen opettajat. Osallistujien saavuttamiseksi selvitettiin Suomen kuntien ja kaupunkien sekä yksityisten varhaiskasvatusyksiköiden verkkosivuilta löydetyin informaation perusteella, missä kaikissa Suomen varhaiskasvatusyksiköissä toteutetaan tällä hetkellä kielikylpyä. Tutkimuskysely lähetettiin jokaiseen näistä löydetyistä kielikylpyä toteuttavista varhaiskasvatusyksiköistä eli yhteensä 33 suomalaisen kielikylpyä toteuttavaan päiväkotiin päiväkodinjohtajille jaettavaksi yksiköiden kielikylpyä toteuttaville varhaiskasvatuksen opettajille. Vastauksia kyselylomakkeeseen saatiin viideltä varhaiskasvatuksen opettajalta.

4.2 Aineiston keruu

Tutkimuksen aineisto kerättiin kyselylomakkeen avulla (ks. Liite 1). Kyselylomakkeen kysymykset perustuivat Taulukko 1. esitettyihin kielikylvyn tiedostettuihin (2–10) menetelmiin ja kysymyksillä pyrittiin saamaan vastauksia siihen, mitä menetelmiä varhaiskasvatuksen opettajat kielikylpyopetuksessaan käyttävät. Kyselylomake jaettiin viiteen osaan. Ensimmäisessä osassa varmistettiin vastaajien suostumus aineiston käyttämiseksi

tutkimustarkoituksiin. Tällä kysymyksellä turvattiin tutkimuksen eettisyyden toteutuminen. Toisessa osassa kerättiin tietoa siitä, missä maakunnassa vastaajat työskentelevät. Tämän osan tarkoituksena oli kartoittaa mahdollisia vaihteluja eri maakunnissa työskentelevien vastaajien välillä. Tätä osiota ei käytetty lopullisessa tutkimuksessa aineiston vähäisyyden vuoksi. Lomakkeen kolmannessa osassa vastaajia pyydettiin arvioimaan Taulukko 1. esitettyjen tiedostettujen (2–10) menetelmien käyttöä 4 asteisella Likert-asteikolla. Tämän osion tarkoituksena oli selvittää, mitkä menetelmät ovat varhaiskasvatuksen opettajien käytössä päivittäisessä kielikylpyopetuksessa ja mitkä menetelmät vastaajat kokevat käytetyimmiksi kielikylpyopetuksessaan. Neljännessä osiossa vastaajia pyydettiin järjestämään edellä mainitut tiedostetut menetelmät numeroilla 1–9 siten, että 1 tarkoittaa vähiten käytettyä menetelmää ja 9 eniten käytettyä menetelmää. Tämän kysymyksen tarkoituksena oli selvittää eri menetelmien suosiota vastaajien keskuudessa ja saada selville, mitkä menetelmät olivat eniten käytettyjä. Lomakkeen viidennessä ja viimeisessä osiossa vastaajia pyydettiin avoimella kysymyksellä kertomaan, mitä konkreettisia menetelmiä he käyttävät päivittäisessä kielikylpyopetuksessaan. Tämän osion tarkoituksena oli saada selville kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien omia kokemuksia kielikylvyssä käytettävistä menetelmistä, ja saada laajempi kuva eri kielikylpymenetelmistä.

4.3 Aineiston analyysi

Aineiston analyysi toteutetaan määrällisen ja laadullisen analyysin yhdistelmänä. Määrällisen analyysin tavoitteena on saada selville tutkimukseen valittujen kielikylpymenetelmien käytön määrä sekä suosio kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien keskuudessa. Aineiston laadullisella analyysillä tavoitteena on saada selville kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien käyttämiä konkreettisia menetelmiä.

Määrällisesti analysoidaan tutkimuslomakkeen (ks. Liite 1.) kysymyksien 3–11 sekä 12 vastaukset. Määrällisesti analysoitavan aineiston analyysimenetelmäksi valittiin ristiintaulukointi sekä aineiston rakennetta kuvaavat tunnusluvut (Kananen, 2011). Ristiintaulukoinnissa tarkastellaan samanaikaisesti kahta eri muuttujaa ja niiden välistä riippuvuussuhdetta. Riippuvuussuhteita kuvataan taulukoissa erilaisilla tunnusluvuilla. Ristiintaulukoinnit tulkitaan kirjaamalla ensin tulkinnat taulukoiden painotetuista keskiarvoista ja sitten kirjaamalla tulkinnat muista taulukon osista tehdyistä havainnoista.

Tutkielman laadullisen aineiston analyysiin valittiin menetelmäksi aineistolähtöinen sisällönanalyysi. Aineistolähtöinen sisällönanalyysi perustuu tutkijoiden aineistosta nimeämiin kohtiin, jotka liittyvät tutkittavaan aiheeseen (Vuori, 2021). Sisällönanalyysissä käytetään menetelmänä teemoittelua, joka tuo esille analyysissä erityisesti sen, mitä teemoista on aineistossa kerrottu (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Teemat siis kokoavat aineistosta eriteltyjä yksittäisiä osia eri kategorioiden alle. Tässä tutkimuksessa laadullisesti analysoitiin kyselylomakkeen (ks. Liite 1.) 13. kysymys. Kyselylomakkeen avoimen kysymyksen vastauksista saatu aineisto luettiin läpi ja vastaukset ryhmiteltiin kolmen keskeisen teeman alle (ks. Taulukko 2.). Teemat määriteltiin kyselylomakkeen avoimen kysymyksen vastausten pohjalta ja näiden kolmen teeman alle luokiteltiin aineistosta poimitut kielikylpyopettajien käyttämät konkreettiset menetelmät kielikylpy pedagogiikassaan. Aineistolähtöisessä sisällönanalyysissä keskitytään aineistosta nouseviin teemoihin ja aiheisiin (Vuori, 2021).

Taulukko 2. Laadullisen sisällönanalyysin analyysirunko

Pedagogiset apuvälineet	Leikillinen toiminta	Toiminnanohjaus
Kuvatuki Konkreettinen materiaali Tukiviittomat Kirjat	Laulut Laululeikit Lorut Riimittely Asioiden ja esineiden nimeäminen leikissä	Parityöskentely Pienryhmätyöskentely Rutiinit Aamupiirit Toistot

4.4 Tutkimusetiikka

Tutkimuksessa noudatettiin Turun yliopiston Tutkimuseettisen neuvottelukunnan eettistä ohjeistusta (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2023). Hyvän tieteellisen käytännön periaatteita ovat luotettavuus, rehellisyys, arvostus sekä vastuunkanto. Kaikilta tutkimukseen osallistuneilta on pyydetty tutkimuslupa sekä kerrottu mihin tarkoitukseen vastaukset tulevat. Tutkimuksessa on varmistettu vastausten olevan täysin nimettömiä ja osallistuminen tutkimukseen on ollut täysin vapaaehtoista (Silverman, 2009). Aineiston tietoturvasäilyttämisestä Turun yliopiston hallinnoimassa Seafire-kansiossa on kerrottu vastaajille ennen kyselyyn vastaamista.

Tutkimuksessa vastaajilta pyydettiin lupa tutkimustulosten käyttöön, eikä kyselylomaketta voinut täyttää ilman suostumuksen antoa (ks. Liite 1.). Kyselylomakkeen johdannossa kerrottiin kyselyyn vastaamisen olevan täysin vapaaehtoista. Tutkimuskyselylomakkeen

lähettämisen yhteydessä lähetettiin vastaanottajille myös Turun yliopiston laatima tutkimuslupalomake, jossa on esitetty olennaiset tiedot tutkimuksen sisällöstä ja aineiston hallinnasta. Aineisto kerättiin täysin anonymisti ja säilytettiin aineistohallintasuunnitelman mukaisesti. Tutkimuksessa ei kerätty vastaajilta henkilötietoja, jotka vaatisivat henkilötietorekisterin laatimista ja tietosuojailmoituksen tekemistä.

5 Tulokset

Tulokset esitetään tässä luvussa siten, että ensin avataan määrällisen tutkimuksen analyysillä saadut tulokset (ks. Taulukot 3 ja 4). Määrällinen analyysi etenee systemaattisesti alkaen ensimmäisestä esitetystä menetelmästä ja loppuen viimeiseen esitettyyn menetelmään. Tuloksia tarkastellaan taulukoiden 3 ja 4 avulla. Taulukoissa esitettyjen tunnuslukujen merkitykset analysoidaan ja kootaan erikseen kunkin menetelmän alle. Määrällisen analyysin tuloksia tarkastellaan sekä keskiarvon että yksittäisten tunnuslukujen avulla. Määrällisen analyysin tuloksien jälkeen esitetään laadullinen aineistolähtöinen sisällönanalyysi analyysirungon mukaisesti (ks. Tauluko 2.). Laadullisen analyysin tuloksia esitetään teemoittain ja aineistosta saatujen esimerkkien avulla.

5.1 Kielikylpymenetelmien käyttö ja suosio

Määrällisesti tutkimuksen tuloksia tarkastellaan kahdesta näkökulmasta: ensimmäiseksi vastaajien kokemukset esitettyjen kielikylpyopetuksen menetelmien käytöstä yleisesti omassa kielikylpyopetuksessa (ks. Taulukko 3.) ja toiseksi vastaajien kokemukset siitä, miten he järjestäisivät menetelmät käytön määrän mukaisesti, toisin sanoen mitkä esitetyistä menetelmistä ovat vastaajien keskuudessa suosittuja (ks. Taulukko 4.).

Taulukkoa 3. tarkastellessa on merkittävää huomata saman vastaajan vastanneen kuuden eri menetelmän kohdalla ”Täysin eri mieltä” menetelmien käytöstä omassa kielikylpyopetuksessaan ja kolmen menetelmän kohdalla ”Osittain eri mieltä”, poiketen näin vastauksissaan merkittävästi loppuista neljästä vastaajasta.

Taulukko 3. Varhaiskasvatuksen opettajien kielikyllyn menetelmien käyttö päivittäisessä kielikylpyopetuksessa, N = 5

Menetelmä	Täysin eri mieltä (1)	Osittain eri mieltä (2)	Osittain samaa mieltä (3)	Täysin samaa mieltä (4)	Ka	Mediaani
Rutiinien ja ennakoitavuuden hyödyntäminen	1	0	0	4	3,4	4
Lasten osaamisen taustatiedon käyttö kielen ymmärtämisen tukemiseen	1	0	3	1	2,8	3
Havaintomateriaalin käyttö	1	0	0	4	3,4	4
Kertaaminen	1	0	0	4	3,4	4
Monipuolisen kielen käyttö	0	1	3	1	3,0	3
Epäsuora virheiden korjaaminen	1	0	1	3	3,2	4
Vaihtelevat opetusmenetelmät ja tehtävät	0	1	0	4	3,6	4
Selkeän ja ymmärrettävän kielen käyttö	1	0	1	3	3,2	4
Osaamisen ja ymmärryksen säännöllinen arviointi	0	1	4	0	2,8	3

Taulukko 4. Varhaiskasvatuksen opettajien käyttämät menetelmät päivittäisessä kielikylpyopetuksessa järjestettynä vähiten käytetystä menetelmästä (1) eniten käytettyyn menetelmään (9), N = 5

Menetelmä	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Ka
Rutiinien ja ennakoitavuuden hyödyntäminen	0	0	0	1	0	0	1	1	2	7,4
Lasten osaamisen taustatiedon käyttö kielen ymmärtämisen tukemiseen	1	0	1	0	3	0	0	0	0	3,8
Havaintomateriaalin käyttö	0	0	0	0	0	3	1	1	0	6,6
Kertaaminen	0	0	1	1	0	1	1	1	0	5,6
Monipuolisen kielen käyttö	1	1	1	1	0	0	0	0	1	3,8
Epäsuora virheiden korjaaminen	1	0	1	1	1	0	1	0	0	4,0
Vaihtelevat opetusmenetelmät ja tehtävät	1	0	1	1	1	0	1	0	0	4,0
Selkeän ja ymmärrettävän kielen käyttö	0	0	0	0	0	1	0	2	2	8,0
Osaamisen ja ymmärryksen säännöllinen arviointi	1	4	0	0	0	0	0	0	0	1,8

Taulukosta 3. voidaan nähdä ensimmäisen esitetyn menetelmän **Rutiinien ja ennakoitavuuden hyödyntämisen** olevan lähes jokaisen vastaajan mielestä opettajan omassa kielikylpyopetuksessaan käytettävä menetelmä. Yksi vastaajista ei kokenut menetelmää lainkaan käytettäväksi omassa kielikylpyopetuksessaan. Taulukosta 4. voidaan myös huomata rutiinien ja ennakoitavuuden olevan vastaajien keskuudessa toiseksi käytetyimmäksi, eli toiseksi suosituimmaksi koettu menetelmä sekä kahden vastaajan mielestä kaikkein käytetyin menetelmä omassa kielikylpyopetuksessaan.

Lasten osaamisen taustatiedon käyttö kielen ymmärtämisen tukemiseen koettiin jokseenkin käytetyksi menetelmäksi, jääden kuitenkin keskiarvoltaan kahden vähiten käytettäväksi arvioidun menetelmän joukkoon (ks. Taulukko 3.). Yksi vastaajista ei kokenut lainkaan käyttävänsä menetelmää omassa kielikylpyopetuksessaan. Kolme viidestä vastaajasta vastasi menetelmän olevan viidenneksi käytetyin menetelmä omassa kielikylpyopetuksessaan (ks. Taulukko 4.).

Havaintomateriaalin käyttö arvioitiin kolmen vastaajan mukaan neljänneksi käytetyimmäksi menetelmäksi omassa kielikylpyopetuksessaan ja keskiarvoltaan menetelmä

sijoittui kolmanneksi eniten käytetyksi menetelmäksi vastaajien kesken (ks. Taulukko 4.). Menetelmä kuvattiin myös yleisesti käytettäväksi menetelmäksi lähes jokaisen vastaajan mielestä (ks. Taulukko 3.). Yksi vastaajista arvioi, ettei lainkaan käytät tätä menetelmää päivittäisessä kielikylpyopetuksessaan.

Kertaaminen koettiin vastaajien kesken yhtä käytettävänä menetelmänä kuin rutiinien ja ennakoitavuuden hyödyntäminen sekä havaintomateriaalin käyttö (ks. Taulukko 3.). Suurin osa vastaajista koki käyttävänsä menetelmää päivittäisessä kielikylpyopetuksessaan. Yksi vastaajista ei kokenut käyttävänsä tätä menetelmää omassa kielikylpyopetuksessaan. Keskiarvoltaan kertaaminen oli vastaajien keskuudessa neljänneksi käytetyin esitetyistä menetelmistä (ks. Taulukko 4.). Kukaan vastaajista ei arvioinut kertaamista käytetyimmäksi menetelmäksi omassa kielikylpyopetuksessaan.

Monipuolisen kielen käyttö koettiin jokseenkin käytettävänä menetelmänä. Menetelmä sijoittui keskiarvoltaan toiseksi vähiten käytetyksi koetun menetelmän paikalle (ks. Taulukko 3). Myös suosion puolesta monipuolisen kielen käyttö sijoittui arviointiasteikolla matalalle, ollen keskiarvoltaan kahden toiseksi vähiten käytetyn menetelmän joukossa (ks. Taulukko 4.). Yksi vastaajista oli kuitenkin arvioinut menetelmän esitetyistä menetelmistä käytetyimmäksi omassa kielikylpyopetuksessaan.

Epäsuora virheiden korjaaminen sijoittui vastaajien keskuudessa suurimman osan mielestä omassa kielikylpyopetuksessaan käytettäväksi menetelmäksi (ks. Taulukko 3.). Yksi vastaajista ei kokenut menetelmää lainkaan käytetyksi omassa kielikylpyopetuksessaan. Keskiarvoltaan menetelmän voidaan ajatella olevan toinen kolmanneksi vähiten tai kolmanneksi eniten käytetyksi koetuista menetelmistä, eli keskimääräisesti käytetyksi koettu. Suosioltaan menetelmä sijoittui kahden kolmanneksi vähiten käytetyn menetelmän joukkoon (ks. Taulukko 4). Yksi vastaajista koki menetelmän kaikkein vähiten omassa kielikylpyopetuksessaan käytettynä.

Vaihtelevat opetusmenetelmät ja tehtävät arvioitiin vastaajien kesken eniten käytettäväksi menetelmäksi omassa kielikylpyopetuksessaan (ks. Taulukko 3.). Lähes jokainen vastaaja koki käyttävänsä menetelmää päivittäisessä kielikylpyopetuksessaan. Kukaan vastaajista ei kuitenkaan arvioinut menetelmää kaikkein eniten omassa kielikylpyopetuksessaan käytettäväksi menetelmäksi ja suosionsa puolesta menetelmä sijoittui kahden kolmanneksi

vähiten käytetyn menetelmän joukkoon (ks. Taulukko 4.). Yhden vastaajan mielestä menetelmä oli jopa kaikkein vähiten käytetty menetelmä omassa kielikylpyopetuksessaan.

Selkeän ja ymmärrettävän kielen käyttö arvioitiin vastauksissa keskiarvoltaan keskimääräisesti käytetyksi vastaajien omassa kielikylpyopetuksessa (ks. Taulukko 3.). Kolme viidestä vastaajasta koki käyttävänsä menetelmää päivittäisessä kielikylpyopetuksessaan. Yksi vastaajista ei kokenut käyttävänsä tätä menetelmää lainkaan omassa kielikylpyopetuksessaan. Suosionsa puolesta menetelmä sijoittui keskiarvoltaan kaikkein käytetyimmäksi menetelmäksi (ks. Taulukko 4.). Kaksi vastaajista arvioi menetelmän kaikkein käytetyimmäksi menetelmäksi omassa kielikylpyopetuksessaan ja kaksi muuta vastaajaa arvioivat menetelmän toiseksi käytetyimmäksi menetelmäksi omassa kielikylpyopetuksessaan.

Osaamisen ja ymmärryksen säännöllinen arviointi sijoittui vastauksissa toiseksi kahdesta vähiten käytetyksi koetusta menetelmästä (ks. Taulukko 3.). Neljä viidestä vastaajasta koki olevansa osittain samaa mieltä menetelmän käyttämisestä omassa kielikylpyopetuksessaan. Neljä viidestä vastaajasta arvioi menetelmän myös toiseksi vähiten käytetyksi menetelmäksi omassa kielikylpyopetuksessaan ja yksi vastaaja kaikkein vähiten käytetyksi (ks. Taulukko 4). Keskiarvoltaan menetelmä sijoittui myös kaikkein vähiten käytetyksi menetelmäksi vastaajien kesken.

5.2 Kielikylvyn konkreettiset menetelmät

Kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksenopettajien kirjallisten vastausten perusteella kielikylvyn konkreettiset menetelmät jaettiin analyysirungon mukaisesti kolmeen teemaan (ks. Taulukko 2.): ensimmäinen esitetty teema on pedagogiset apuvälineet, toinen teema on leikillinen toiminta ja kolmas teema on toiminnanohjaus. Tähän osioon laadullisen analyysin tuloksista on koottu esimerkkejä vastaajien kuvauksista kustakin teemasta ja niiden alakäsitteistä.

Pedagogiset apuvälineet teeman alle koottiin vastaajien mainitsemia välineellisiä kielikylvyn menetelmiä eli menetelmiä, jotka ovat fyysisesti olemassa ja käytettävissä kielikylpyopetuksessa. Vastauksissa toistui useasti kuvamateriaalin, kuvatuen ja konkreettisen materiaalin käyttö.

Paljon kuvamateriaalia
Kuvatuki apuna joka paikassa
Kuvat

Konkreettisesta materiaalista erityisesti mainittiin toimintaan liittyvän konkreettisen asian käyttö ymmärtämisen tukena, konkreettisten asioiden nimeäminen, sekä kirjojen lukeminen.

Käytetään konkreettista materiaalia, jos ollaan tekemässä jotain (sakset, kynä, liima) tai mitä puetaan päälle (lainataan lasten asusteita)
Esineiden ja asioiden nimeämistä
Luen kirjoja

Pedagogisten apuvälineiden teemaan lukeutui myös tukiviittomien käyttö, joka ei ole sinänsä konkreettinen asia tai esine, vaan ennemminkin konkreettisesti käsillä tehtävä toiminto ymmärtämisen tueksi.

Tukiviittomat

Leikillinen toiminta on toimintaa, jossa oppiminen tapahtuu ilon ja leikin kautta. Leikillinen toiminta kielikylpyopetuksessa näkyi kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien vastauksissa eniten sanallisen tai musiikillisen leikin kautta.

Lauluja/ laululeikkejä myös kuvatuella ja loruja, riimittelyä
Riimittely ja sanoilla leikkiminen
Laulut

Toiminnan ohjaus teeman alle luettiin sellaiset vastaajien kertomat menetelmät, jotka liittyivät vahvasti kielikylpyopetuksen organisointiin ja toteutustyyliin. Näihin vastaajat kuvasivat erilaisia rutiineja sekä tapoja toteuttaa toimintaa.

Rutiinit
Rutiinit: viikonpäivä, sää yms.
Päiväjärjestys
Pari ja pienryhmä työskentely
Kertaaminen esim. aamukokouksen päivärutiinit ja laulut
Toistoja leikin kautta

Vastauksissa voitiin myös huomata eri teemojen alle luettavien menetelmien yhteiskäytön, kuten päiväjärjestyksen näyttäminen kuvilla, jossa päiväjärjestys kuuluu toiminnanohjaukseen ja kuvat kuuluvat pedagogisiin apuvälineisiin. Erityisesti toiminnan ohjauksen teeman alakäsitteet olivat useissa vastauksissa sidoksissa toisenkin teeman alakäsitteisiin.

6 Pohdinta

Tämän tutkimuksen tavoitteena oli selvittää millaisia menetelmiä suomessa kielikylpyä totuttavat opettajat käyttävät. Tutkimus toteutettiin kyselytutkimuksena määrällisen ja laadullisen tutkimuksen yhdistelmänä. Määrällisellä analyysillä selvitettiin tutkimuslomakkeella esitettyjen kielikylvyn menetelmien käyttöä ja suosiota. Laadullisella aineistolähtöisellä sisällönanalyysillä selvitettiin millaisia konkreettisia kielikylvyn menetelmiä vastaajat käyttävät kielikylpyopetuksessaan ja vastaukset jaoteltiin kolmen keskeisen teeman alle. Tutkimuksen tuloksista voidaan päätellä suurimman osan vastaajista käyttävän kielikylpyopetuksessaan kyselylomakkeella esitettyjä kielikylvyn tiedostettuja menetelmiä.

6.1 Pohdintaa tuloksista

Tutkimuksen tuloksista voidaan päätellä vaihtelevien opetusmenetelmien ja tehtävien käytön olevan Suomessa kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien mielestä sellainen kielikylvyn menetelmä, jota suurin osa vastaajista koki käyttävänsä päivittäisessä kielikylpyopetuksessaan. Tämä menetelmä sisältää paljon eri toimintaa ja erilaisia menetelmiä, teemoja ja ympäristöjä. Menetelmän voidaan ajatella olevan myös yleisesti olennainen osa suomalaista varhaiskasvatusta, joten on mahdollista, että vastaajat käyttäisivät menetelmää myös ilman kielikylpyopetusta.

Tuloksissa vähiten käytettäviksi koetuiksi menetelmiksi nousivat lasten osaamisen taustatiedon käyttö kielen ymmärtämisen tukemiseen sekä osaamisen ja ymmärryksen säännöllinen arviointi. Nämä menetelmät yhtenevät siinä, että ne toteutuvat vähemmän konkreettisenä toimintana ja enemmän opettajan itsenäisenä pohdintana ja suunnitteluna. Kaiken opetuksen ja oppimisen perustana suomalaisessa varhaiskasvatuksessa ovat lapsen aikaisemmat kokemukset, ja niihin on myös pystyttävä liittämään uudet opittavat asiat (Opetushallitus, 2023). Tämän vuoksi kaikessa varhaiskasvatuksen opetuksessa ja näin ollen myös kielikylpyopetuksessa on tärkeää havaita taustatietoa lasten osaamisesta ja hyödyntää sitä jokaisen lapsen yksilöllisen oppimisen tukemisessa. Jotta taustatietoa kerääntyy, on myös tärkeää havainnoida ja arvioida lapsen osaamista ja ymmärrystä säännöllisesti. Arvioinnin tarkoituksena onkin ymmärtää lapsen seuraavat kehityksen mahdollisuudet ja se, miten opettaja voi niissä lasta parhaiten tukea (Harju-Luukkainen, 2007). Yksi mahdollinen selitys näiden menetelmien alhaiselle käytettävyydelle ja suosiolle vastaajien keskuudessa voisi olla

niiden konkreettisuuden puute, sillä havainnointi ja arviointi ovat usein opettajan itsenäistä ajatustyötä.

Selkeän ja ymmärrettävän kielen käytön voidaan tutkimuksen tulosten pohjalta ajatella olevan kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien keskuudessa esitetyistä menetelmistä suosituin. Suomalaisessa varhaiskasvatuksessa opettajien toimintaa ohjaa tieto siitä, että he toimivat kielellisinä malleina lapsille ja näin ollen myös huomioivat kielen käytössään selkeyden ja ymmärrettävyyden (Opetushallitus, 2023). On siis huomattava, että tämä menetelmä ohjaa opettajien toimintaa suomalaisessa varhaiskasvatuksessa myös ilman kielikylpyä, ja tämä voi osaltaan vaikuttaa menetelmän suosioon kielikylpyopetuksessa.

Rutiinien ja ennakoitavuuden hyödyntäminen nousi tutkimustuloksissa toiseksi suosituimmaksi menetelmäksi, jonka lisäksi rutiinit mainittiin opettajien omista konkreettisista menetelmissä. Rutiineja tuotiin tutkimustuloksissa esiin myös eri käsitteinä, kuten aamukokouksina sekä viikonpäivien ja sään läpi käymisenä. Rutiinit ovat tärkeä osa lapsen päivää varhaiskasvatuksessa ja niihin voidaan lukea siirtymätilanteet, ulkoilut, ruokailut, lepoaikat ja muut päivittäin toistuvat toiminnot. Näissä päivittäin toistuvissa toiminnoissa lapset kuulevat samaa tilannesidonnaista sanastoa yhä uudelleen ja voivat näin arvata sanojen merkityksiä ilman, että ymmärtävät niitä täysin (Harju-Luukkainen, 2007). Vaikka rutiinit ovatkin yleinen osa suomalaista varhaiskasvatusta, voidaan siis ajatella niiden hyödyntämisen yhdessä ennakoitavuuden kanssa olevan enemmän kielikylpyopetukseen ja kielen oppimiseen liitettävä menetelmä.

Tutkimuksen tuloksissa voitiin huomata yhden vastaajan vastuksien poikkeavan merkittävästi muista vastaajista. Vastaaja koki olevansa kuuden menetelmän käytöstä omassa kielikylpyopetuksessaan täysin eri mieltä ja kolmen menetelmän käytöstä osittain eri mieltä. Kyselylomakkeen avoimen kysymyksen kohdalla vastaaja mainitsi kuitenkin konkreettisiksi menetelmiksi täysin samoja menetelmiä, joita oli arvioinut vähiten käytettäväksi omassa kielikylpyopetuksessaan. Näistä tuloksista voidaan päätellä vastaajan mahdollisesti lukeneen kyselylomakkeen arviointiasteikon virheellisesti. Mikäli vastaaja tarkoittikin olevansa täysin ja osittain samaa mieltä menetelmien käytöstä, voisivat tutkimuksen tulokset osoittaa vielä vahvempaa menetelmien käyttöä tällä tutkimusotannalla.

Konkreettisista menetelmistä opettajat toivat vastauksissaan eniten esille leikillistä toimintaa, kuten lauluja, laululeikkejä, loruja, riimittelyä ja leikkiä. Leikki oli vastauksissa usein sidoksissa myös muiden teemojen sisältöihin, ja voidaan siis yhdistää kielikylpyopetuksessa moneen eri menetelmään. Varhaiskasvatuksen opettajat toivat vastauksissaan myös esille pedagogisia apuvälineitä ja erityisesti kuvallisen tuen merkitystä. Kuvallinen tuki on tärkeää sekä yleisesti varhaiskasvatuksessa että varhaiskasvatuksen kielikylvyssä, jotta voidaan tukea lapsen kielen ymmärtämisen taitoja (Harju-Luukkainen, 2007; Opetushallitus, 2023). Myös pedagogiset apuvälineet olivat vastauksissa usein sidoksissa toisiinsa, ja tutkimuksesta voidaankin päätellä konkreettisten menetelmien käytön olevan lähes mahdotonta ja myös pedagogisesti ei-tarkoituksenmukaista irrallaan toisistaan.

Tämän tutkimuksen tulokset mukailevat Harju-Luukkaisen (2007) tutkimustuloksia. Harju-Luukkaisen tutkimuksessa kyselylomakkeen vastaajat mainitsivat menetelmiksi *kielen visualisoinnin*, jota tässä tutkimuksessa tuotiin esille pedagogisten apuvälineiden kautta. Samoin leikillinen toiminta mainittiin vastauksissa *kieltä kehittävien leikkien leikkimisenä* sekä *musiikin ja rytmin hyödyntämisenä*. Tässä tutkimuksessa toiminnan ohjauksen teeman alle lukeutuvat kertaaminen ja pienryhmätyöskentely nousivat myös Harju-Luukkaisen tutkimuksessa omiksi menetelmikseen *pienryhmätyöskentelyn hyödyntämisenä* ja *asioiden kertaamisena*. Yhteneväisyydet Harju-Luukkaisen tutkimustulosten kanssa osoittavat vahvaa näyttöä näiden kielikylvyn menetelmien käytöstä suomalaisessa varhaiskasvatuksessa. Näiden tulosten perusteella saadaan siis vastaus tämän tutkimuksen tutkimuskysymykseen ja voidaan tehdä johtopäätös siitä, että suomalaisessa varhaiskasvatuksen kielikylvyssä käytetään näitä menetelmiä.

6.2 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Tutkimuksen yleistettävyyteen vaikuttaa kyselylomakkeen vastausten vähäinen määrä. Tutkimuksen kyselylomakkeeseen saatiin vastaus vain viideltä varhaiskasvatuksen opettajalta, vaikka kyselylomake lähetettiin yhteensä 33 kielikylpyä toteuttavaan varhaiskasvatustyksikköön. Tutkimuksessa pyrittiin suurempaan otantaan, jotta tutkimustulokset olisivat yleistettäviä. Tutkimuksen tuloksien yleistettävyys olisi tärkeää, jotta tutkimus pystyy kuvaamaan riittävän laajasti Suomen kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien käyttämiä menetelmiä. Pienellä otannalla saadun aineiston heikkous on riittävien tietojen puute, sillä vastaajat edustavat vain hyvin pientä osaa Suomen kielikylpyä toteuttavista varhaiskasvatuksen opettajista. Vaikka viiden vastaajan aineisto ei

mahdollista tutkimustulosten yleistämistä, tutkimuksen tulokset ovat yhteneväisiä Harju-Luukkaisen tutkimustulosten (2007) kanssa. Pienestä aineistosta huolimatta tutkimuksella pystyttiin vastaamaan tutkimuskysymykseen ja saatiin selville samankaltaisuuksia ja eroavaisuuksia kielikylyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien käyttämistä konkreettisista menetelmistä.

Tutkimuksen vahvuutena oli tutkimuskysymyksen selkeä rajaaminen. Kyselylomakkeessa esitettyjen kysymysten perustuminen luotettavaan tutkimuskirjallisuuteen kielikylyyn menetelmistä lisää tutkimuksen luotettavuutta ja tiedeperusteisuutta. Valmiiksi rajattujen kielikylymenetelmien käyttö tutkimuskyselyssä antoi tutkimukselle myös selkeät raamit ja mahdollisuuden määrälliseen analyysiin. Avoimen kysymyksen käyttö kyselylomakkeella antoi tutkimukseen tietoa vastaajien omista kokemuksista kielikylyyn konkreettisista menetelmistä ja näin myös syvällisempää ymmärrystä Suomen varhaiskasvatuksessa käytettävistä kielikylyyn menetelmistä.

Tutkimuksessa on noudatettu tutkimuseettisiä ohjeita. Kyselylomake lähetettiin suomalaisiin kielikylyä toteuttavien päiväkotien johtajille, jotka jakoivat lomaketta eteenpäin opettajille. Näin voitiin varmistaa, ettei lomake ollut yleisessä jaossa tai muiden kuin Suomessa kielikylyä toteuttavien varhaiskasvatuksenopettajien vastattavissa. Kyselylomake oli täysin anonymisoitu, ja vastaaminen perustui vapaaehtoisuuteen. Kyselylomakkeen anonymisoinnin vuoksi tutkimuksessa ei voida osoittaa vastaajien koulutusta, eikä näin ollen tietää varmuudella, minkälainen koulutus kyselyyn vastanneilla varhaiskasvatuksen opettajilla oli. Näin ollen ei voida myöskään osoittaa, ovatko vastaajat saaneet kielikylyyn opetukseen erillistä koulutusta, joka voisi osaltaan vaikuttaa eri menetelmien käyttöön. Tutkimuksen teoreettisen viitekehyksen muodostamisessa käytettiin luotettavaa tieteellistä lähdekirjallisuutta. Tutkimuksen tulokset ovat esitetty rehellisesti, eikä niitä ole muokattu. Tutkimuksen aineistoa säilytettiin tietoturvallisesti aineistonhallintasuunnitelman mukaisesti. Aineiston säilytyksen kanssa on noudatettu vastuullista ja luotettavia käytänteitä säilyttämällä aineistoa Turun yliopiston hallinnoimalla Seafire-tiedostossa. Hyvän tieteellisen käytännön peruseriaatteina pidetään luotettavuutta, rehellisyyttä, arvostusta ja vastuunkantoa (Tutkimuseettinen neuvottelukunta, 2023). Tässä tutkimuksessa tutkijat ovat noudattaneet tieteellisen käytännön peruseriaatteita koko tutkimuksen ajan.

6.3 Tutkimustulosten hyödyntäminen ja ajatuksia jatkotutkimukselle

Tämän tutkimuksen pienen otannan vuoksi tutkimuksen tulokset eivät ole yleistettävissä, vaan ne antavat vain viitteitä suomalaisen varhaiskasvatuksen kielikylpymenetelmistä ja niiden käytöstä. Tämän vuoksi tutkimus olisikin hyvä toteuttaa uudelleen suuremmalla otannalla, jolloin tuloksista voitaisiin saada yleistettävämpiä. Suuremman otannan tutkimustuloksia voitaisiin hyödyntää esimerkiksi kielikylpymenetelmien kokoamisessa, kehittämisessä ja kielikylpyopettajien koulutuksessa. Suuremmalla otannalla toteutetussa tutkimuksessa voitaisiin huomioida myös se, missä maakunnissa vastaajat työskentelevät. Sen myötä voitaisiin tutkia menetelmien käytön alueellista vaihtelua Suomen maakuntatasolla, jotta voidaan tutkia mahdollisia eroja ja yhteneväisyyksiä eri maakunnissa käytettävissä kielikylvyn menetelmissä. Suuremman tutkimusotannan avulla voitaisiin saada vielä laajemmin selville kielikylpyopettajien käyttämiä konkreettisia kielikylvyn menetelmiä.

Tässä tutkimuksessa ei kysytty vastaajien koulutustaustaa, vaan vastaajien odotettiin olevan varhaiskasvatuksen opettajia. Toisena jatkotutkimusehdotuksena voitaisiin siis selvittää myös kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatusten opettajien koulutustaustaa. Näin voitaisiin tutkia mahdollisia vaihteluita kielikylpyä toteuttavien varhaiskasvatuksen opettajien koulutustaustan ja käytettyjen kielikylvyn menetelmien välillä.

Lähteet

- Bergroth, M. (2015). Kotimaisten kielten kielikylpy. Vaasan yliopiston julkaisuja. Selvityksiä ja raportteja, 202. Vaasan yliopisto.
- Björklund, S. & Mård-Miettinen, K. (2011). Kielikylpylasten ja –nuorten monikielinen toimijuus. Teoksessa N. Mäntylä (toim.), *Lapset ja nuoret yhteiskunnan toimijoina, Vaasan yliopiston julkaisuja. Tutkimuksia* 297. (s.154–169). Vaasan yliopisto.
- Björklund, S. (1997). Immersion in Finland in the 1990s. A state of development and expansion. Teoksessa: R. K. Johnson & M. Swain (toim.), *Immersion Education: International Perspectives* (s.85–101). The Cambridge Applied Linguistic Series. Cambridge University Press.
- Buss, M. & Mård, K. (1999). Ruotsin ja suomen kielen kielikylvyn kartoitus Suomen peruskouluissa lukuvuonna 1998/99. Selvityksiä ja raportteja 46, (1) Vaasan yliopisto.
- Genesee, F. (1987). *Learning through two languages: Studies of immersion and bilingual education*. Newbury house publishers.
- Harju-Luukkainen, H. (2007). *Kielikylpydidaktiikkaa kehittämässä: 3–6-vuotiaiden kielikylpylasten kielellinen kehitys ja kielikylpydidaktiikan kehittäminen päiväkodissa*. Åbo Akademis förlag.
- Harju-Luukkainen, H. (2013). Kielikylpy Suomessa varhaiskasvatuksen kentällä – Mihin suunta tulevaisuudessa? *Journal of Early Childhood Education Research*, 2(1). Saatavilla 28.9.2023 <https://journal.fi/jecer/article/view/114027/67226?acceptCookies=1>.
- Kananen, J. (2011). *Kvantti: kvantitatiivisen opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas*. Jyväskylän ammattikorkeakoulu.
- Kangasvieri, T., Miettinen, E., Palviainen, H., Saarinen, T., & Ala-Vähälä, T. (2011). Selvitys kotimaisten kielten kielikylpyopetuksen ja vieraskielisen opetuksen tilanteesta Suomessa: kuntatason tarkastelu. Jyväskylän yliopisto, soveltavan kielentutkimuksen keskus.
- Karila K. (2016). Vaikuttava varhaiskasvatus. Opetushallitus.

- Laurén, C., & Hovila, A. (2000). *Kielten taitajaksi: kielikylpy käytännössä*. Atena.
- Laurén, C. (1999). *Språkbud: forskning och praktik*. Vaasan yliopisto.
- OECD. (2017). *Starting Strong 2017: Key OECD Indicators on Early Childhood Education and Care*. OECD Publishing. Saatavilla 10.12.2023 <https://doi.org/10.1787/9789264276116-en>.
- OECD. (2019). *Education at a Glance 2019: OECD Indicators*. OECD Publishing. Saatavilla 10.12.2023 <https://doi.org/10.1787/f8d7880d-en>.
- OECD. (2023). *Education at a Glance 2023: OECD Indicators*. OECD Publishing. Saatavilla 10.12.2023 <https://doi.org/10.1787/e13bef63-en>.
- Opetushallitus. (2023). *Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2022*. (3. painos). Opetushallitus.
- Opetus- ja kulttuuriministeriö. (2015). *Varhaiskasvatuksen kehittämisen ja tutkimuksen painopistealueet*. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2015.
- Saari, M. (2006). *Kielikylpyopetuksen kulttuuripedagoginen perusta*. Oulun yliopisto, Kajaanin opettajankoulutuksen yksikkö.
- Silverman, D. (2009). *Doing Qualitative Research*. SAGE Publications.
- Sjöberg, S., Mård-Miettinen, K., Peltoniemi, A. & Skinnari, K. (2018). *Kielikylpy Suomen kunnissa 2017: selvitys kotimaisten kielten kielikylvyn tilanteesta varhaiskasvatuksessa, esiopetuksessa ja perusopetuksessa*. Jyväskylän yliopisto.
- Snow, M. A. (1987). *Immersion Teacher Handbook*. Educational report series.
- Snow, M. A. (1990). Instructional Methodology in Immersion Foreign Language Education. Teoksessa A.M. Padilla, H.H. Fairchild & C.M. Valades (toim.) *Foreign Language Education: Issues and Strategies* (s. 156–171). Sage Publications.
- Tuomi, J. & Sarajärvi, A. (2018). *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi* (Uudistettu laitos.). Tammi.

Tutkimuseettinen neuvottelukunta. (2023). Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. Tutkimuseettisen neuvottelukunnan HTK-ohje 2023. Saatavilla 27.2.2024. https://tenk.fi/sites/default/files/2023-03/HTK-ohje_2023.pdf

Vuori, J. (2021). Laadullinen sisällönanalyysi. Teoksessa J. Vuori (toim.), *Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja*. Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto.

Weller, N. & Barnes, J. (2014). *Finding pathways: Mixed-method research for studying causal mechanisms*. Cambridge University Press.

Liitteet

Liite 1. Tutkimuskyselylomake

Kielikylpyopetuksen menetelmät

Pakolliset kysymykset merkitty tähdellä (*)

TURUN YLIOPISTO

Tämän kyselytutkimuksen on laatinut Mariella Mattila ja Jaantje Müller osana Varhaiskasvatuksen opettajan tutkinto-ohjelman, kasvatustieteen kandidaatin tutkielmaa.

Tämän Webropol-kyselyn avulla keräämme tietoa kielikylpyopetusta toteuttavien opettajien käyttämistä opetusmenetelmistä Suomen kielikylpyä toteuttavissa varhaiskasvatyüksiköissä. Kyselylomakkeen kysymykset perustuvat Snow, M. A. (1987). Immersion Teacher Handbook. Educational Report Series. (s. 21–22) kymmeneen kielikylpyopettajien käyttämään kielikylvyn menetelmään, joista valitsimme tutkittaviksi 9 tiedostettua menetelmää. (kts. Harju-Luukkainen, H. 2007. Kielikylpydidaktiikkaa kehittämässä: 3–6-vuotiaiden kielikylpylasten kielellinen kehitys ja kielikylpydidaktiikan kehittäminen päiväkodissa. Åbo: Åbo Akademis förlag.)

Kyselylomakkeeseen vastaaminen ja tutkimukseen osallistuminen on täysin anonymiä ja vapaaehtoista. Tutkimus ei kerrytä henkilötietorekisteriä. Tutkimusaineisto säilytetään Turun yliopiston Seafire-palvelussa ja tuhoetaan täysin viimeistään 30.6.2024.

Tämä kyselylomake sulkeutuu 31.12.2023, jonka jälkeen vastaaminen ei ole enää mahdollista.

1. Antamiani tietoja saa käyttää tutkimustarkoitukseen *

Kyllä

2. Missä Suomen maakunnassa varhaiskasvatuksen yksikkö, jossa työskentelet, sijaitsee? *

- Uusimaa
- Varsinais-Suomi
- Satakunta
- Kanta-Häme
- Pirkanmaa
- Päijät-Häme
- Kymenlaakso
- Etelä-Karjala
- Etelä-Savo
- Pohjois-Savo
- Pohjois-Karjala
- Keski-Suomi
- Etelä-Pohjanmaa
- Pohjanmaa
- Keski-Pohjanmaa
- Pohjois-Pohjanmaa
- Kainuu
- Lappi
- Ahvenanmaa

3. Hyödynnän rutineja ja ennakoitavuutta kielikylpyopetuksessa. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

4. Käytän taustatietoa lasten osaamisesta kielen ymmärtämisen tukemiseen kielikylpyopetuksessani. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

5. Käytän havaintomateriaaleja, kuten kuvatukea tai esineitä kielikylpyopetuksessani. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

6. Käytän kertaamista menetelmänä kielikylpyopetuksessani. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

7. Käytän monipuolista kieltä osana kielikylpyopetustani. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

8. Korjaan lasten kielellisiä virheitä epäsuorasti kielikylpyopetuksessani. (Esim. vastaamalla kieliopillisesti oikein) *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

9. Käytän vaihtelevia opetusmenetelmiä ja tehtäviä kielikylpyopetuksessani. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

10. Käytän selkeää ja ymmärrettävää kieltä kielikylpyopetuksessani. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

11. Arvioin säännöllisesti lasten osaamista ja ymmärrystä kielikylpyopetuksessani. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
*	☐	☐	☐	☐

**12. Järjestä seuraavat kielikylpyopetuksen menetelmät asteikolla 1-9
(1= käytän vähiten opetuksessani 9= käytän eniten opetuksessani) ***

Rutiinit ja ennakoitavuus	Valitse ▼
Kielen ymmärtämisen tukeminen taustatiedon avulla	Valitse ▼
Havaintomateriaalien käyttö	Valitse ▼
Kertaaminen	Valitse ▼
Monipuolisen kielen käyttö	Valitse ▼
Epäsuora virheiden korjaus	Valitse ▼
Vaihtelevat opetusmenetelmät	Valitse ▼
Selkeän ja ymmärrettävän kielen käyttö	Valitse ▼
Osaamisen ja ymmärtämisen arviointi ja tarkastaminen	Valitse ▼

**13. Mitä konkreettisia menetelmiä käytät päivittäisessä toiminnassa
kielikylpyryhmässä? ***

//